

Ministr vnitra
Milan Chovanec

MVCRP013EIOX

V Praze dne 14. 4. 2015
Č.j.: MV-19156-4VS-2015

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0382 r

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 15. 4. 2015
podpis:

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal pan
– Kosovo, státní občan Kosova, trvale bytem nov, (dále jen „žadatel“), rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 15. 12. 2014, č.j.: VS-3168/835.3/2-2003, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“), a rozhodl t a k t o :

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

Odůvodnění:

I.

Prostřednictvím Krajského úřadu Ústeckého kraje požádal žadatel dne 9. 10. 2013 o udělení státního občanství České republiky. Je státním občanem Kosova a v České republice mu byl povolen trvalý pobyt ode dne 31. 8. 2005.

Dne 21. 9. 2002 žadatel uzavřel manželství se státní občankou České republiky. Manželství trvá doposud a dne se z něj narodil syn ještě před uzavřením manželství se mimo něj narodil dne syn oba státní občané České republiky. Celá rodina žije ve společné domácnosti na adrese trvalého pobytu žadatele v Litvínově.

II.

Ze spisového materiálu vyplývá, že žadatel se zdržuje na území České republiky od roku 1997. V letech 2005 – 2008 byl veden jako uchazeč o zaměstnání na úřadu práce. Od roku 2008 pracoval jako řidič kamionové dopravy. Od října 2012 až dosud pracuje jako řidič autobusové městské hromadné dopravy v Litvínově a Mostě. Manželka žadatele je od narození druhého syna na rodičovské dovolené.

Vypraveno dne:

1

21-04-2015

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství.

K dosavadnímu požadavku o předložení dokladu o pozbytí dosavadního státního občanství podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství je nutné konstatovat, že v souladu s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), se s nabytím účinnosti tohoto zákona dnem 1. 1. 2014 doklad o pozbytí dosavadního státního občanství od žadatelů nevyžaduje.

Žadatel však nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť se dopustil porušení povinností na úseku pobytového režimu cizinců.

Ministerstvo vnitra žadateli nesplnění uvedené podmínky neprominulo z důvodů hodných zvláštního zřetele ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, a proto rozhodnutím ze dne 15. 12. 2014 žádost žadatele zamítlo.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra podal žadatel včasný rozklad.

Žadatel v rozkladu neuznává odůvodnění napadeného rozhodnutí, resp. tvrdí, že neporušil pobytový režim s tím, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí není uveden konkrétní případ porušení povinností. K tomu žadatel prohlásil, že od povolení trvalého pobytu v České republice pobytové podmínky cizince v České republice řádně dodržoval.

V rozkladu dále uvádí, že cokoliv před datem povolení trvalého pobytu v České republice nemohlo mít vliv na posuzování jeho žádosti.

Dále vytýká odůvodnění napadeného rozhodnutí, že v něm nejsou přímo specifikovány podklady a vyjádření žadatele k nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství.

Závěrem rozkladu žadatel žádá, aby bylo o rozkladu rozhodnuto tak, že se jeho žádosti vyhovuje.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti a důkazy, důležité pro rozhodnutí.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky, stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, neboť má na území České republiky povolen trvalý pobyt po

dobu nejméně pěti let, nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a před Krajským úřadem Ústeckého kraje prokázal znalost českého jazyka.

Důvodem pro zamítnutí žádosti bylo nesplnění podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství ze strany žadatele, neboť neplnil povinnosti, vyplývající ze zvláštního předpisu upravujícího pobyt cizinců na území České republiky.

K podaným námitkám žadatele v rozkladu ministr vnitra odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, se kterým se v plném rozsahu ztotožňuje.

Ministr vnitra zejména zdůrazňuje stanovisko odboru cizinecké policie Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje ze dne 18. 11. 2013, č. j.: KRPU-262539-1/ČJ-2013-040026-CV, kde jsou konstatována dvě významná porušení zákonných povinností, a další jednání žadatele, které vykazuje znaky účelového chování, podání neodůvodněné žádosti o udělení azylu v České republice. Pokud jde o porušení zákonných povinností na úseku pobytového režimu cizinců, konkrétně se jedná o ustanovení § 72 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění účinném do 18. 2. 2005, kdy žadatel nepožádal o prodloužení víza za účelem řízení o azylu, a o porušení zákona č. 123/1992 Sb., o pobytu cizinců na území České a Slovenské Federativní republiky, když v měsíci dubnu 1997 žadatel nelegálně vstoupil na území České republiky.

Ve smyslu účelu podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, jímž je vyloučit z možnosti nabytí státního občanství České republiky žadatele, který po dobu svého dosavadního pobytu na území České republiky porušoval právní předpisy, neboť je důvodné reálné nebezpečí, že by takový cizinec pokračoval v závažném porušování právních povinností i jako občan České republiky, a je zde tudíž veřejný zájem na tom, aby takový cizinec státní občanství České republiky nenabyl, (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 3. 2008, č. j. 5 As 51/2007-105), a s přihlédnutím k uvedeným porušením zákonných povinností na úseku pobytového režimu, jež ministr vnitra považuje za závažná, nelze než konstatovat, ve shodě se závěry správního orgánu I. stupně, že žadatel nespĺňuje uvedenou zákonnou podmínku pro udělení státního občanství České republiky.

Ministerstvo vnitra mohlo žadateli nesplnění uvedené podmínky prominout z důvodů hodných zvláštního zřetele ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství. Žádné takové důvody však Ministerstvo vnitra v případě žadatele neshledalo, přičemž ministr vnitra poznamenává, že ani z předloženého rozkladu důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by bylo možno nesplnění podmínky prominout, neplynou.

Pokud jde o námitku, že v odůvodnění nejsou přímo specifikovány podklady a vyjádření žadatele k nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, ministr vnitra poznamenává, že tyto podklady a vyjádření jsou seznatelné z předloženého spisového materiálu, konkrétně se jedná o vyjádření žadatele ze dne 10. 3. 2013, v němž žadatel žádá o prominutí podmínky pro udělení státního občanství z důvodu svého dlouhodobého pobytu v České republice a

vytvořených rodinných vazeb. K tomu ministr vnitra podotýká, že za důvody hodné zvláštního zřetele ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství lze považovat takové, jež jsou v příčinné souvislosti s porušováním zákonných povinností. Takové důvody ze spisového materiálu, jak ministr vnitra opětovně konstatuje, nicméně neplynou.

Na základě výše uvedeného se proto ministr vnitra ztotožnil s rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 15. 12. 2014, č.j.: VS-3168/835.3/2-2003, kterým byla žádost zamítnuta.

Na základě výše uvedených skutečností ministr vnitra na návrh rozkladové komise rozhodl o zamítnutí rozkladu.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra:

